

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de lo Mercantil — Wykładnia art. 4 dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, str.1) — Pojęcie znaku „powszechnie znanego” — Znajomość i używanie, które mogą być ograniczone do określonego terytorium, takiego jak terytorium wspólnoty autonomicznej, regionu, „państwa” lub miasta, ze względu na dany towar lub daną usługę oraz na krąg odbiorców znaku towarowego

Sentencja

Artykuł 4 ust. 2 lit. d) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że wcześniejszy znak towarowy musi być powszechnie znany na całym terytorium państwa członkowskiego rejestracji lub na jego znacznej części.

(¹) Dz.U. C 237 z 30.9.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-401/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Opodatkowanie — Szósta dyrektywa VAT — Świadczenie usług — Wykonawca testamentu — Miejsce wykonania świadczenia — Artykuł 9 ust.1 i 2 lit. e))

(2008/C 22/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: D. Triantafyllou, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciel: M. Lumma, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 9 ust. 2 lit. e) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Usługi świadczone przez wykonawców testamentu na rzecz klientów mających miejsce zamieszkania lub siedzibę poza terytorium Wspólnoty lub podatników mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Wspólnoty, lecz poza terytorium państwa usługodawcy — Miejsce świadczenia usług — Uznanie za działalność wykonawcy testamentu.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, także kosztami poniesionymi przez Republikę Federalną Niemiec.

(¹) Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 listopada 2007 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-417/06 P) (¹)

(Odwołanie — Dopuszczalność — Fundusze strukturalne — Finansowanie inicjatyw wspólnotowych — Zmiana podziału orientacyjnego — Wykonanie prawomocnego wyroku)

(2008/C 22/19)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciele: I. Braglia, pełnomocnik, D. Del Gaizo i G. Albenzio, avvocati dello Stato)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. de March i L. Flynn, pełnomocnicy, A. Dal Ferro, avvocato)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 13 lipca 2006 r. w sprawie T-225/04 Włochy przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2003) 3971 wersja ostateczna z dnia 26 listopada 2003 r., ustalającej podział środków na zobowiązania wynikające z inicjatyw wspólnotowych w okresie 1994-1999 pomiędzy państwa członkowskie, oraz wszelkich aktów z nią związanych lub wcześniejszych.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, także kosztami poniesionymi przez Komisję Wspólnot Europejskich.

(¹) Dz.U. C 310 z 16.12.2006.